

Billig, at der derimod skulde gives en rund Sum til midlertidig Forbedring af disse Lønninger. Men saaledes forelaa Forslaget ikke fra Ministeriets Side, og ved at overveie noie disse Embedsmænds Stilling viste det sig for Finantsudvalget, at den var ikke lidet ringere end andre lignende Embedsmænds. Dette Ministerium havde siden 1848, da det blev organiseret, lidt en Indskrænkning, og Udgifterne havde lidt en Nedsættelse af 21 pCt. Der var borttaget fra dette Ministeriums Omraade ikke faa civile Poster, i hvilke de af dets Embedsmænd, som ikke horte til Militæretaten, kunde blive forfremmede, hvorved altsaa Udgiften til Forfremmelse i Ministeriet, og udenfor Ministeriet blev gjort ringere end før. Under disse Omstændigheder fandt man, at det var rigtigst at blive staaende ved Forslaget, saaledes som det kom fra Marineministeren, men Indstillingen fra Udvalget var som sagt Resultatet af en meget noagtig og grundig Undersøgelse af hele Forholdet; men det var kun vort Skjøn om, hvad der var det Billige ligewerfor disse Embedsmænd. Nu skal jeg gjøre den Bemærkning, at det altid har været antaget, at Lønningsudvalgene havde den Opgave at bearbejde de almindelige Regler for Embedsmannens Størrelse og de dertil hørende Lønninger, medens man derimod altid har reserveret Finantsloven og Finantsudvalget, som behandler Finantsloven, den Opgave, at det skal overveie, om ikke de almindelige Regler, der anvendes i det ene og det andet Tilfælde, komme til paa en ubillig Maade at træffe de enkelte Mænd, og da at søge dette rettet gennem Finantsloven. Egeledes tror jeg ogsaa, det er en Grundsætning, man oftere har vedkjendt sig i dette Thing, at det er ubilligt at lade de enkelte Embedsmænd komme til at undgaa, fordi der ikke kan opnåas Overensstemmelse mellem Regjeringen og Rigsdagen angaaende Omorganisationen af de Statsstjenestegrene, hvorunder de henhøre. Det er med disse Betragtninger for Die, at Finantsudvalget har gjort sin Indstilling angaaende de 2 Ministerier, som jeg nu sidst omtalte. Jeg skal endelig tilføie, at den ærede Rigsdagsmand, som udtalte sig, som det forekommer mig, noget strengt an-

gaaende Finantsudvalgets Dpfylbelse af dets Pligter, angav som Grund til, at man havde foreslaaget, at Lønningerne til Embedsmændene under Marineministeriet skulde stilles i Bero, Følgende: „fordi man havde Grund til at vente at faa een Lov om begge Forsvarsministerier“. Men da vi gjorde vor Indstilling, havde vi faaet den Overbevisning, at der ikke vilde komme nogen saadan Lov, frem i en nogenlunde nær Fremtid. De vil altsaa se, mine Herrer, at det Punkt, hvorom den egentlige Uenighed finder Sted mellem Finantsudvalget og Lønningsudvalget, og som er kommet tilorde gennem det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds, er med Hensyn til et Skjøn over, hvad Udfigt der er til at faa een Lønningslov for begge Forsvarsministerier; der har Skjønnets været forskjelligt; men for Finantsudvalget var der vistnok gyldig Grund til at tro, at det vilde gaa, som jeg siger, nemlig at der ikke vilde komme nogen saadan Lønningslov i en nær Fremtid, idet den høitærede Krigs- og Marineminister for Finantsudvalget har erklæret, at vi ikke kunne vente en saadan fra ham. Nu har det allerede tidligere vist sig, at de Bestemmelser, der bleve truffet i Sessjonen 1867—68, heller ikke hidtil under tidligere Krigsministre have ført til noget Resultat. Lønningsudvalget har selv antydet, at det ikke vilde være ønskelig, om man gik til at vedtage en ny Lov om disse Forhold, førend Hærloven var bleven revideret, og altsaa siger jeg, at Finantsudvalget vistnok har god Grund til at tro, at dets Skjøn er det rigtige. Naar Lønningsudvalget vil overveie dette, saa haaber jeg, at den Misstemning, der er kommen tilorde, vil svinde ind, saaledes, at det, ligesom vi anerkjende Lønningsudvalget for dets Virksomhed, ogsaa vil erkjende, at den Udtalelse, som er kommen fra det ærede Medlem, maasse ikke burde være kommen frem saaledes, hvis det forud havde hørt den Fremstilling, som jeg nu har tilladt mig at give af den Maade, hvorpaa Arbejdet er blevet drevet i Finantsudvalget med Hensyn til disse Lønningslister. — Efter at have givet denne Udtalelse, som jeg tror at kunne sige som Formand for Finantsudvalget, uagtet jeg af Finantsudvalget